

Az élet legbőkezűbb adakozói, akik mindent odaadnak, amijük van és sohase lesz annyira üres, kifosztott a lelkük, hogy ne akadna benne még mindég elég szeretet a visszatérő számára . . .

Az anya és a kedves . . .

Az élet templomának két legigénytelenebb koldusa, akinek-könyörgő lelke soha nem kér mást a minden kincsétől megfosztott megtérőtől, mint a szeretet egyetlen meleg sugarát . . .

Dombayné és Marika megerősödtek egymás lelkének szeretetében és a visszatért társaság álmélkodva látta, hogy a nemzetes asszony fölkel heverőjéről, repesve tesz egy-két lépést, mosolyog is, tréfál is és huncutkodva ígéreti, hogy őszre Katóka lakodalmán Báránnyal akarja eljární az ünnepi táncot . . .

(Folytatása következik.)

Büky György.

MÁRIAZELL.

*Ez a völgy az alázatosság földje,
Itt Máriához száll könyörgő ének,
Itt megérti a szenvedés malasztját:
Sebeiben gyönyörködik a lélek.*

*Itt nem a boldogság az élet sója,
Az örömnél itt drágább kincs a szentség,
Leborulnak a magasságba vágók,
S a keresztről int Krisztus: őt kövessék.*

*Ide azok is, akik összetörtek,
Beteglelkűek gyógyulásért jönnek,
A szívüket megsimogatja Isten,
És megindulnak a megváltó könnyek.*

Kisléghy Kálmán.

FÜRED.

*Itt dalolt a «nemzet csalogánya»,
S a «rózsák atyja» itt mélézgatott,
S most én is itt vagyok —
Fogadj Füred, fogadj magadba,
Locsolj hűs, gyógyító vizeddel, —
A tikkasztó nap elől fedj el,
Terítsd rám hársak sátraít —
Vedd észre, vedd észre már, hogy
Egy fáradt szívvel több van itt!*

Vályi Nagy Géza.